

med samme Virkning og i samme Diemed som nu. Væde Medlemmer ville se, at Forslaget egentlig kun gaar ud paa at bevilge 10,000 Kr. til Udarbejdelse af en Plan for Expropriationen med Hensyn til de Bygninger, man har udsat. Naar man havde erhvervet Expropriationsretten over disse Bygninger og Grunde, var det overflødig at forhandle, og havde man paa den anden Side indledet Forhandlinger derom, vilde det være rigtigt at lade denne Forhandling gaa sin Gang og samtidig erhverve Expropriationsretten. Havde nu den høje Regjering i al den Tid, vi gif her ifjor, og bestilte næsten Ingenting, forelagt os det Forslag, som nu er fremsat for os, og det var blevet vedtaget, vilde de Planer, til hvilke man nu fordrer 10,000 Kr., have foreligget os, og saa kunde Sagen have været tilstede i en saadan Skikkelse, at det ærede Medlem fra Leire (Holtstein) ikke havde havt Grund til at beklage sig over, at det, der nu foreligger, egentlig ikke er Andet end en Tante.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) har ønsket Tillæbelse til at tage Ordet paa ny; maa jeg spørge, om der begjæres Afstemning, ellers vil jeg anse Samtykket som meddelt. (Op- hold.) Det ærede Medlem har Ordet.

Holtstein: Den høitærede Minister sagde, at Bevillingen til Expropriation ligesaa vel og uden yderligere Dplysninger maatte kunne gives i dette Tilfælde, som naar man f. Ex. gav Bevilling til Expropriation i Anledning af en Jernbane; men den meget ærede Minister maa erindre, at i det her foreliggende Tilfælde er jo selve Ministeren i Tvivl om, hvorvidt det er berettiget at expropriere eller ikke. Han har selv saa megen Tvivl, at han ønsker Tingets Tilkendegivelse af, hvorvidt hans Opfattelse af, at der her bør exproprieres, er rigtig eller ikke. Det er altsaa et ganske nyt Spørgsmaal, der her er reist indenfor Expropriationens Omraade, noget Nyt, der skal besvares og afgjøres i Genhold til de særlige faktiske Forhold, der ere tilstede og ikke findes ellers; men det medfører ogsaa med Nødvendighed, at man maa kjende disse særlige Forhold, maa vide, hvad der skal exproprieres, og maa kjende de finansielle Virkninger af denne Expropriation, som særligt maa vide, hvad der skal exproprieres, og have særlig Garanti for, at det bliver dette og intet Andet. Parallelen med Expropriationen under almindelige Forhold kan ikke komme til Anvendelse, netop fordi det her dreier sig om det Spørgsmaal, hvorvidt vi overhovedet ere berettigede til at expropriere i dette Tilfælde. Derimod vil jeg sige, at der er et andet Punkt, hvor man kunde drage en Parallel, og det er med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe sig idetmindste et nogenlunde fyldestgjørende Overflag

over, hvilke Udgifter Expropriationen vil medføre og idetmindste give noget mere Antydning eller Dplysning om, i hvilken Retning den vil gaa, end her er sket. Det er den Parallel, som her kan drages med Expropriationer ved Jernbaner. Naar den høitærede Minister dernæst bemærkede, at han ikke, saalænge han ikke har Ret til at expropriere, vilde kunne gjøre Stridt til at skaffe sig at vide, hvad den paagjældende Eiendom er værd — det vilde han anse for usømmeligt og urigtigt ligeoverfor den paagjældende private Eier — vil jeg sige, at det dog ikke er værre, end hvad der sker ligeoverfor private Eiere ved Expropriation af Jord til Jernbaner, naar man sender Ingenieurer ud for at afstikke Banen. Jeg tror, at den høitærede Minister ved at fastholde denne Bestemmelse, hvis det er hans Mening nemlig at ville have den i § 3 givne Bemyndigelse uden nærmere Begrænsning og den sammesteds omhandlede Expropriationsret uden andre Garantier end dem, der ligge i Lovforslaget, stiller en saadan Fordring, at han i Virkeligheden selv derved umuliggjør Forslaget. Om det bliver Følgen deraf, eller om Thinget vil tage det i sin Haand gennem Behandlingen i Udvalget at indsatte disse nærmere Betingelser for Expropriationen og Ministerens Ret, det er Noget, jeg i dette Øieblik ikke kan udtale mig om. Men dersom den høitærede Minister fastholder dette Standpunkt, tror jeg, at han har gjort, hvad han kan, for at denne Sag skal blive dødsdød. Skulde det vise sig at være Tilfældet, vil, forekommer det mig, det eneste praktiske Udhytte af det foreliggende Forslag og den eneste Maade at faae noget ud af det paa, være at indstrenke sig til at bevilge 10,000 Kr. paa Finantsloven til at foretage de foreløbige Arbejder, enten blot de, Ministeren har foreslaaet eller mere omfattende Arbejder, for at skaffe sig de fornødne Dplysninger, der ere nødvendige for at behandle Sagen videre, og efter den Maade, hvorpaa Ministeren har stillet sig og efter den Form, Lovforslaget har, tror jeg, at det vil blive den eneste Udvei. Det kan være, at jeg tager feil, og det skulde glæde mig, om det kunde blive anderledes.

Finantsministeren (Strup): Jeg skulde nødig trætte det ærede Thing med gjentagne Udtalelser; men det ærede Medlem, som nu satte sig (Holtstein), har saa grundig misforstaaet mig, baade mine tidligere Udtalelser og selve Lovforslaget, at jeg anser det for nødvendigt endnu engang at gentage, at Expropriationsbemyndigelsen efter § 3 ikke efter min Opfattelse af Lovforslaget vil kunne benyttes, før dette Thing gennem Finantslovbevillingen har givet Bemyndigelse dertil. Det er det ene. Det andet er, at jeg ikke er mig bevidst at have udtalt Noget, der kunde forstås, som om jeg havde nogen Tvivl om Berettigelsen til at vedtage en Expropriationsbestemmelse i et Tilfælde som dette; men jeg har sagt, at jeg vidste